

ר"ע מברטנורא

מסכת סוכה, פרק א' משנה ז'

תקרה. גג העשוי מקורות
או נסרים: מעזיבה. הטיט
או הסיד שרגילין ליתן על
גבי הקורות והנסרים קרוי
מעזיבה: מפקפק. סותר
ומנענע כולן: או נוטל
אחת מבינתים. ונותן סכך
כשר במקומה. ורבי יהודה
לטעמיה דמכשיר לסכך
צנכרים, הלכך צפקפוק סגי.
וצלא פקפוק אי אפשר משום

תתקרה שאין עליה
מעזיבה, רבי יהודה אומר,
בית שמאי אומרים, מפקפק
ונוטל אחת מבינתים, ובית הלל
אומרים, מפקפק או נוטל אחת
מבינתים. רבי מאיר אומר, נוטל
אחת מבינתים, ואינו מפקפק:

תעשה ולא מן העשוי: ר"מ אומר. לא נחלקו בית שמאי ובית הלל בדבר זה, שכולן מודים
שצריך ליתול אחד מבינתים ופקפוק אינו מועיל. ור"מ לטעמיה דאמר אין מסככין צנכרים.
והלכה כר' יהודה שאמר משום בית הלל:

תפארת ישראל - יכין

תקרה [ציממערדעקקע]: שאין עליה מעזיבה שלא טחו טיט על עצי התקרה:
מפקפק ר"ל סותר: **ונוטל אחת מבינתים** ר"ל אפי' סותר ומנענע כולן, אפ"ה דוקא
אם ג"כ מבין כל נסר לנסר נוטל נסר א' מבינתיים ומניח סכך כשר במקומו כשר,
ואי לא, פסול, דמדהיו תקרה, אף שיפקפק יש גזירת תקרה: **או נוטל א' מבינתים**
ונותן סכך כשר במקום הנסר שנטל ואז כשר אפילו הנשארים רחבים ד"ט, וי"א
דוקא בפחותים מד' טפחים [תרל"א]: **ואינו מפקפק** לטעמיה במשנה ו' אזיל,
דס"ל אין מסככים בנסרים כשהן מג' טפחים עד ד' טפחים:

